

Prethodno pitanje

Je li članku 79. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije ⁽¹⁾ protivna nacionalna odredba poput one koju provodi članak 266. Općeg zakona od 18. srpnja 1977. o carinama i trošarinama prema kojoj je – u slučaju nezakonitog uvoza na carinsko područje Unije robe podložne plaćanju carine – osoba koja je građanski odgovorna za počinitelja te povrede, u čijem počinjenju nije sudjelovala, solidarni dužnik carinskog duga?

⁽¹⁾ SL 2013., L 269, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. rujna 2018. uputio Oberlandesgericht Frankfurt am Main
(Njemačka) – RB protiv TÜV Rheinland LGA Products GmbH i dr.**

(Predmet C-581/18)

(2018/C 427/26)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: RB

Tuženik: TÜV Rheinland LGA Products GmbH, Allianz IARD S.A.

Prethodna pitanja

1. Jesu li adresati zabrane diskriminacije iz članka 18. stavka 1. UFEU-a ne samo države članice EU-a i tijela Unije nego i pojedinci (izravni učinak članka 18. stavka 1. UFEU-a prema trećim osobama)?
2. Ako bi na prvo pitanje trebalo odgovoriti negativno i ako članak 18. stavak 1. ne bi trebao biti primjenjiv u odnosu između pojedinaca: treba li članak 18. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da se toj odredbi protivi ograničenje pokrića na štetne događaje koji nastupe u kontinentalnoj Francuskoj i u francuskim prekomorskim područjima zbog toga što francusko tijelo, Bureau central de tarification, nije prigovorilo odgovarajućoj ugovornoj odredbi iako ta ugovorna odredba povređuje članak 18. stavak 1. UFEU-a zbog toga što sadržava neizravnu diskriminaciju na temelju državljanstva?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: pod kojim pretpostavkama se u slučajevima učinka prema trećim osobama može opravdati neizravna diskriminacija? Osobito: može li se teritorijalno ograničenje osigurateljne zaštite na osigurane slučajeve koji nastupe unutar određene države članice EU-a opravdati argumentom ograničenja obveze odgovornosti društva za osiguranje i iznosa premije ako se istodobno relevantnim ugovorima o osiguranju predviđa da su u slučaju serijskih šteta pokriće po štetnom događaju i pokriće po godini osiguranja ograničeni svotom?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: treba li članak 18. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da je osiguratelju, kada on povredom članka 18. stavka 1. UFEU-a naknadi štete samo za štetne događaje koji su nastupili u kontinentalnoj Francuskoj i u francuskim prekomorskim područjima, zabranjen prigovor da ne može izvršiti isplatu jer je već dostignuta najviša svota osiguranja ako je štetni događaj nastupio izvan tih područja?